

Ministeren

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget har den 18. februar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 375 (alm. del) efter ønske fra Naser Khader (KF) til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 375:

Vil ministeren oplyse, hvordan afregning af private leverandører af plejehjemspladser reguleres over tid? Er det alene inflationsregulering eller tages der hensyn til andre ting?

Svar:

Som følge af spørgsmålets sammenhæng med de samtidigt stillede spørgsmål 373 og 376-380 går jeg ud fra, at der tænkes på friplejeboliger.

Spørgsmål om afregning for friplejeboligleverandørens ydelser efter serviceloven hører under sundheds- og ældreministerens ressort. Jeg har derfor anmodet Sundheds- og Ældreministeriet om et svarbidrag.

Sundheds- og ældreministeriet udtaler:

”Lov om friplejeboliger blev ændret d. 1. juli 2015. Ændringen omfattede bl.a. en ændring af reglerne for afregning af friplejeboligleverandørens levering af ydelser efter serviceloven. Ændringen af afregningsreglerne omfatter alle nye leverandører og friplejeboliger, der godkendes af udlændinge- integrations og boligministeren efter 1. juli 2015. Friplejeboliger, der er etableret ved kvotetildeling før 1. juli 2015, afregnes i udgangspunktet efter det oprindelige afregningssystem, i 10 år fra idriftsættelsen, jf. bekendtgørelse nr. 751 af 3. juli 2008 om afregning mellem friplejeboligleverandøren og kommunalbestyrelsen og om procedurer for velfærdsministerens meddelelse af tilsagn om kvotetildeling.

9. marts 2016

Almene boliger
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2016 - 1611
Akt-id 47803

Leverandører, der er omfattet af det oprindelige afregningssystem, kan dog selv vælge at overgå til det nye afregningssystem, hvis de ønsker det.

Afregning efter de oprindelige regler fra 2007

Der er etableret et nationalt afregningssystem til brug for afregning mellem friplejeboligleverandøren og kommunalbestyrelsen. Afregningssystemet indebærer, at der er fastsat nationale takster for de ydelser, som friplejeboligleverandøren kan certificeres til at levere. Taksterne er fastsat på baggrund af omkostningsanalyser i kommunernes tilsvarende tilbud med det formål at være udtryk for landsgennemsnitsomkostningen forbundet med et givet plejebehov.

For personlig og praktisk hjælp efter servicelovens §§ 83 og 87 er der fastsat nationale maksimaltakster. Friplejeboligleverandøren afregnes til de priser for personlig og praktisk hjælp, som de har budt ind med ved ansøgning om andel i kvoten. Priserne må ikke overstige de nationalt fastsatte maksimaltakster.

For levering af de øvrige ydelser, som friplejeboligleverandøren kan certificeres til, afregnes friplejeboligleverandøren efter en centralt fastsat national timetakst.

Både de centralt fastsatte takster og de priser, som leverandørerne har budt ind med for personlig og praktisk hjælp, reguleres en gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Afregning efter de nye regler fra 1. juli 2015

Efter de nye regler kan kommunalbestyrelsen og friplejeboligleverandøren aftale afregningspriser for levering af ydelser til beboere i friplejeboliger.

Friplejeboligleverandører, der er omfattet af det nye afregningssystem, er ligeledes omfattet af reglerne i servicelovens § 174 for fastsættelse af takster på det sociale område, jf. lov nr. 722 af 26. juni 2014, hvorefter kommunale, regionale og private leverandører eller driftsherrer skal fastsætte vejledende omkostningsbaserede takster for ydelser, som kan danne udgangspunkt for en aftalt pris med kommunen.

Friplejeboligleverandøren og kommunalbestyrelsen kan, med udgangspunkt i de vejledende takster, som friplejeboligleverandøren har fastsat, aftale priser for levering af hjælp og støtte efter serviceloven, som leveres i henhold til lov om friplejeboliger.

Når en borgers behov ændres, er det kommunalbestyrelsen i friplejeboligens beliggenhedskommune, der skal revisitere borgeren. Den nye afgørelse vil skulle danne udgangspunkt for en ny afregningspris for borgeren, jf. også svar på UUI alm. del spørgsmål 377.

Da borgeren har ret til at vælge en friplejebolig, er der fastsat regler for, hvorledes afregningen skal fastlægges, hvis kommunalbestyrelsen og leverandøren ikke kan nå frem til en aftale, jf. bekendtgørelse nr. 1170 af 30. september 2015 om kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser for ydelser efter serviceloven i forhold til friplejeboligleverandører. Hvis der ikke indgås aftale mellem kommunalbestyrelsen og friplejeboligleverandøren om en pris, skal kommunalbestyrelsen i friplejeboligens beliggenhedskommune fastsætte afregningspriserne. Priserne skal beregnes på baggrund af beliggenhedskommunens gennemsnitlige langsigtede omkostninger ved drift af tilsvarende kommunale tilbud. Dette skal ske med udgangspunkt i Social- og Indenrigsministeriets vejledning om omkostningskalkulationer.

Der kan være tilfælde, hvor det ikke er muligt for en kommune at fastlægge kommunens egne omkostninger, der skal ligge til grund for afregningspriserne, f.eks. for mere specialiserede tilbud, hvor kommunen ikke altid har sammenlignelige tilbud. Her skal kommunalbestyrelsen i beliggenhedskommunen fastsætte afregningsprisen som den pris, som indsatsen ville koste kommunen i et tilsvarende tilbud. Ved tilsvarende tilbud forstås tilbud, der kan levere tilsvarende ydelser. Kommunalbestyrelsen i beliggenhedskommunen vil her kunne hente information om tilbud og takster på tilbudsportalen.

Det vil være op til kommunalbestyrelsen at påse, at afregningsprisen svarer til kommunens gennemsnitlige langsigtede omkostninger til drift af tilsvarende tilbud, eller, i de tilfælde hvor kommunalbestyrelsen ikke kan beregne afregningsprisen på baggrund omkostninger til tilsvarende kommunale tilbud i kommunen, at afregningsprisen svarer til den pris, som indsatsen ville koste kommunen i et tilsvarende tilbud af egne omkostninger.

I de tilfælde, hvor priserne skal beregnes på baggrund af beliggenhedskommunens gennemsnitlige langsigtede omkostninger ved drift af tilsvarende kommunale tilbud, skal kommunalbestyrelsen fremlægge grundlaget for beregningerne på friplejeboligleverandørens anmodning herom. Friplejeboligleverandøren kan anmode Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om i henhold til konkurrencelovens § 11 b at undersøge en kommunalbestyrelses beregningsgrundlag, beregningsmetoder og fastsættelse af afregningspriser i henhold til denne bekendtgørelse.

I de tilfælde hvor prisen er fastlagt som den pris, som indsatsen ville koste kommunen i et tilsvarende tilbud, skal Kommunalbestyrelsen kunne dokumentere, at det alternative tilsvarende tilbud, som prisen fastsættes på baggrund af, kan levere den hjælp og støtte, som borgeren er visiteret til. Kommunalbestyrelsen skal på friplejeboligleverandørens anmodning fremlægge beslutningsgrundlaget herfor.

Der er endvidere fastsat regler om takster for friplejeboliglejeres betaling for madservice, vask og linned efter kapitel 16 i serviceloven, jf. bekendtgørelse nr. 1245 af 15. december 2008 om takster for egenbetaling og om mellemkommunal refusion for tilsyn med service i friplejeboliger. Reglerne indebærer, at friplejeboligleverandøren fastsætter takster for ydelser efter servicelovens § 83, herunder mad, vask og linned, som lejere i friplejeboliger kan pålægges egenbetaling for i henhold til servicelovens § 161. Friplejeboligleverandørens takster herfor må ikke overstige beliggenhedskommunens samlede omkostninger, der er forbundet med levering af tilsvarende ydelser i tilsvarende tilbud. Reglerne gælder alle friplejeboligleverandører.”

Jeg kan henholde mig til dette svar.

Inger Støjberg

/

Mikael Lynnerup Kristensen